

Κεφ. γ'. Τὰ πινάκια ὅπου πωλοῦσι τὰ νιτράδα, νὰ εἶναι σωστότατα κατὰ τὰ μέτρα, ὅπου ἐδόθη εἰς τὰς δύο μητροπόλεις, ρωμαίων καὶ λατίνων, ἢ νὰ εἶναι μὲ τὸ πινάκι τῶν πατέρων. Τὸ λαῖνι ὅπου πωλοῦσι τὸ κρασί, νὰ εἶναι σωστότατον ὁκάδες πέντε. Καρτούτζια νὰ εἶναι δράμια τριακόσια τριάντα τρία καὶ μὲ αὐτὰ νὰ πωλῶσι καὶ νὰ ἀγοράζουν οἱ ἐπίλοιποι.

Κεφ. δ'. Τὰ ψάρια τῆς τράτας, ὡς μικραῖς γοῦπαις, πρὸς τρεῖς παράδες τὴν ὁκᾶν, αἱ μεγαλύτεραι πρὸς πέντε. Τὰ χοντρά ψάρια πρὸς ὀκτὼ παράδες τὴν ὁκᾶν, τὰ ὀκταπόδια πρὸς ἕξ παράδες τὴν ὁκᾶν.

Κεφ. ε'. Τὸ κρέας τὸ παχὺ τὸ πρόβιον δέκα παράδες τὴν ὁκᾶν, τὸ ἀδύναμον πρὸς ἕξ. Τὸ βοδινὸν τὸ παχὺ πρὸς ἕξ, τὸ ἀδύναμον πρὸς τέσσαρες. Τὸ χοιρινὸν πρὸς ὀκτὼ τὸ παχὺ, τὸ δὲ ἀδύναμον πρὸς ἕξ. Τὸ κατζίκισιον τὸ παχὺ πρὸς ἕξ καὶ τὸ ἀδύναμον πρὸς τέσσαρες.

Κεφ. ς'. Οἱ μῦλοι, τόσον νερόμυλοι, ὅσον καὶ ἀνεμόμυλοι, νὰ πέρουν εἰς τὰ δέκα ἕξ ἔνα, κατὰ τὸ παλαιόν.

Κεφ. ζ'. Οἱ φοῦρνοι ὅπου ψήνουν τὰ ψωμιά, νὰ πέρωνσι κατὰ τὸ παλαιόν.

Κεφ. η'. Τὸ τυρὶ τὸ παλαιὸν ὅπου πωλοῦσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια, δεκατέσσαρες τὴν ὁκᾶν, τὸ δὲ νέον τυρὶ, ὅπου θέλουν πωλήσει ἕως ὅπου εἶναι ταξέδικον, πρὸς ἕξ παράδες τὴν ὁκᾶν.

Κεφ. θ'. Τὸ λάδι, τὸ καρτούτζιον τὸ σωστόν, δεκαπέντε παράδες, ὅπου νὰ εἶναι τριακόσια τριάκοντα δράμια.

Κεφ. ι'. Ἡ δὲ νιτράδα φασόλια, κουνκία, κοιθάρι καὶ σιτάρι, νὰ φυλάξωσι τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἀπόφασιν. Ὅ,τι προᾶγμα εἶναι πρὸς ἀπόλησιν μὲ ζύγι, νὰ πωλῇται μὲ καντάρι καὶ ὄχι μὲ στατήρα.

Αὐτὰ ζητοῦμεν καὶ θέλομεν νὰ τὰ φυλάξωμεν ἅλοι ἀπαρασάλευτα καὶ ὅποιος ἤθελε ζητήσει νὰ χαλάσῃ ταῦτα, νὰ ἔχῃ τὴν ἄσσαν τῶν ἀρχιερέων.

468

1784. Βεράτιον σ. Ἀβδούλ Χαμήτ ὑπὲρ π.κ. Γερασίου Γ', ἐν 318.

«... ια'. Τὸ νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πολεμίων κιαφρίδων, ἥτοι τῶν Φράγκων, οἱ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερόγων τῆς εὐεργετικῆς μου βασιλείας ἐσκιασμένοι ὑποτελεῖς καὶ δασμοφόροι ραγιάδες, τοῦτο ἔχει πολλὰς ὑπονοουμένας καὶ κεκρυμένας βλάβας καὶ κακά... Διὰ τοῦτο ὅταν τινὰς τῶν γνησίων ρωμαίων ραγιάδων θελήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς θρησκείας τῶν Φράγκων... τοὺς τοιούτους νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ ἀπὸ αὐτό, παιδεύοντάς τους αὐστηρῶς καὶ βάνοντάς τους εἰς τὸ κάτεργον...»

λῆ'. Ὅταν τινὲς τῶν ρωμαίων διατάζωνται καὶ ἀφιερῶσωσι τὸ τριτημόριον τῆς περιουσίας των εἰς τὰς ἐκκλησίας των καὶ μοναστήριά των καὶ εἰς τὸν ρηθέντα πατριάρχην, ἢ τοιαύτη διαταγὴ νὰ γίνεται δεκτὴ παρὰ τῇ κρίσει διὰ μαρτύρων ρωμαίων... (ἄρθρον ἐν ὄλῳ 43).

469

1784. Γράμμα τοῦ δραγομάνου τοῦ στόλου Νικ. Μαυρογένους(;), πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν νήσων τῆς Ἀσπρης Θαλάσσης, ὅτι «οἱ ἀπὸ τὰ αὐτόθι (νησία) ραγιάδες, ἄλλοι μὲν πηγαίνουσιν... μὲ ξένων νατζιώνων καράβια... καὶ ἄλλοι τελείως ἀποδημοῦσι... νὰ φυλάγονται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα...». Ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 176 Π. Ζερλέντη.

